

Grăunte de muștar

Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa. Grăuntele acesta, într-adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele, dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și se face un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui. [Matei 13.31,32]

NUMARUL

169

Frățiorul meu cel mic - "Florinel"

Mă îndreptam de la grădiniță spre casă, bucurându-mă fiind că în sfârșit s-a terminat programul și mă voi duce să îl văd pe frățiorul meu Florin.

De când s-a născut am făcut alianță cu mama să îl „creștem” împreună. Era feblețea mea. Așa că mi-am luat rolul de ajutor de mamă și de surioară în serios și mă grăbeam să ajung acasă la el să am grijă de el: am văzut la mama că îl hrănește, îl schimbă și că îi face băiță, în fine toate treburile de mămică.

Prea multe nu îmi amintesc din acea după-amiază, însă și acum e vie imaginea aceea în sufletul meu: am ajuns acasă și frățiorul meu nu mai era.

L-am căutat peste tot înnebunită până m-am dus cu sufletul rupt și cu lacrimi în ochi la mama să o iau la rost: mamă, unde e frățiorul meu??? Ce ai făcut cu el???

Mama, știind cât de mult sunt atașată de el, ce și -a zis: să îmi joace o farsă!

Vai, dar ce bine a ținut farsa asta!!! Să vă povestesc!

Știind cam pe la ce oră mă întorc eu de la grădiniță, mama a scos toate hainele din șifonier - era unul mare, spațios, așa erau aceste piese de mobilier pe vremea aia, în anii '80 - și a „pândit” la ușa de la intrare

(cred eu) momentul în care aveam să ajung la ușa să intru în casă.

Așadar, cu câteva minute înainte să ajung în casă, l-am luat pe „Florinel”, care dormea liniștit și adânc, și l-am ascuns în șifonier, lăsând ușa de la el întredeschisă.

Florinel avea câteva luni de viață pe atunci. Revenind la faptul că l-am căutat înnebunită și nu l-am găsit, plângând în hohote m-am întors la mama și am rugat-o să mi-l dea pe frățiorul meu:

Eu: Mama, unde e frățiorul meu?

Mama: l-am dat pentru că era rău și obraznic și făcea multă gălăgie! L-au luat!

Disperarea mea a crescut. Am bătut cu picioarele în pământ să mi-l aducă înapoi că e al meu și că o să am eu grijă de el numai să mi-l dea înapoi că ea e o mamă vitregă - pe atunci credeam că a fi mamă vitregă înseamnă să fii o mamă rea și crudă.

Cred că mama se distra copios. Nedorind însă să îmi prelungească „agonia” asta, mi-a dat de înțeles cumva că e în șifonier. Și ooh! Doamne, nu vă puteți imagina câtă fericire mi-a cuprins inimioara aia mică când l-am găsit pe frățiorul meu Florinel acolo. L-am luat în brațe și l-am pupăcit tot, tot și nu am vrut să i-l mai dau mamei înapoi.

Astăzi, nu îmi e greu să „îl dau” Endorei. Sunt încredințată că va avea grijă de el cu mare drag și cu atenție și cu siguranță că nu îl va ascunde în șifonier.

Dragilor, să căutați mereu fericirea unuia pentru altul și să clădiți fiecare piatră pe temelia care nu se va surpa niciodată.

Fiți treji și vegheați, căci potrivit nostru dă târcoale ca să vă fure această temelie din inimile voastre!

Strângându-vă mai mult, de astăzi înainte, în inima și în rugăciunile mele,

„Surioara” Carmen

Utilul și plăcutul!

Unul dintre lucrurile cele mai urmărite în aceste vremuri este dorința de a se reuși îmbinarea utilului cu plăcutul. Multe din acțiunile noastre converg spre acest compromis ideal de a face ceva util, dar, în același timp, acel ceva să fie plăcut pentru noi, să ne găsim plăcerea în acel util.

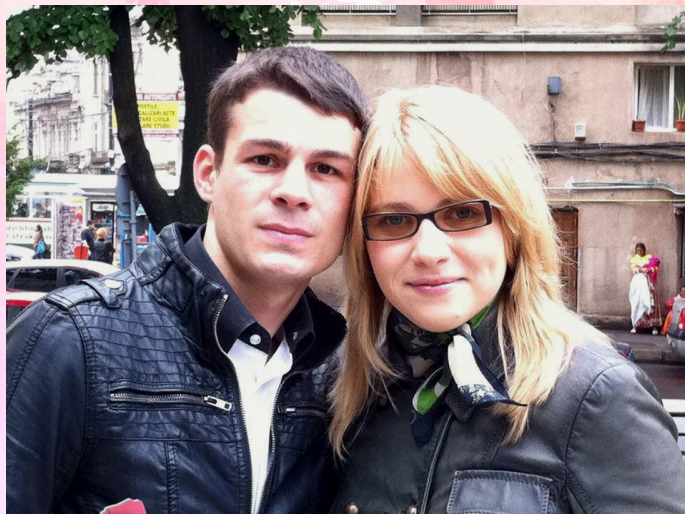
Spun aceste lucruri pentru că găsesc surprinzătoare această nuanță la Endora și Florin, pentru că ei reușesc prin fiecare să acceseze aceasta doză de echilibru.

Spre exemplu, Florin este un bărbat, pot spune acum, care ține ștacheta sus în ceea ce privește utilul. Pentru el „a lăsa pe mâine” nu există, „lasă că merge și așa” îi este dușman. Florin este omul faptei, omul care „cară pianul”, este omul care cu bucurie intră în canalizare pentru a o desfunda fără să dea semne de frustrare pentru această muncă „de jos”. Florin este genul de persoană directă, de multe ori expusă prin sinceritatea lui, dar o persoană care ridică rănitul dintre tâlhari, nu din milă, ci din dorința de a ajuta.

Pe de altă parte, Endora este persoana care aduce plăcutul în viața lui Florin, aduce acea atingere, acea bucurie și seninătate prin care ceea ce face Florin devine plăcut, devine frumos, devine ceva la locul lui. Ea reușește să șlefuiască personalitatea lui Florin prin acea dragoste iertătoare și încurajatoare, astfel încât ziua aceasta a putut prinde contur, viață și bucurie pentru cei doi.

Acum drumul lor devine unul singur, dar sensul vieții rămâne deschis mai multor direcții, de aceea vă doresc din toată inima ca acea direcție să fie Isus, astfel încât pe acest drum vă găsiți și regăsiți în dragoste toată viața voastră.

Cu drag, **nașul**

Oricând...

Oricând pe drumul vieții
în bucurie și nevoi
voi să pășiți alături amândoi.
Și în clipa când Hristos, Divinul Miel
Se va arăta în slavă,
În ziua revenirii Lui,
Amândoi să fiți chemați
În eterna sărbătoare
La nunta Lui.
Cu toți aleșii cei răscumpărați
voi pe vecie să vă bucurați.
În cea mai frumoasă zi din viața voastră,
suntem alături de voi cu inima și cu gândul și
vă urăm numai fericire și bucurii!
Să vă iubiți mereu ca în această zi minunată și
să aveți o viață plină de împliniri împreună!
Casă de piatră, din toată inima!

Cu drag,

Cornel & Gaby & Caty

Marea așteptare...

Am fost zilele trecute în vizită pe la Carmen. În timp ce o așteptam să vină cu Mateo din curte, apare Florin, care o căuta și el pe sora și pe viitoarea sa nașă. Din vorbă-n vorbă, îl întreb cum merg pregătirile de nuntă, cum se simte cum așteaptă marele moment. „Vai, am atâtea emoții, că mă doare stomacul în fiecare zi”, îmi răspunde el cu zâmbetul pe buze, gândindu-se la ziua care se apropie cu pași repezi. Știam că miresele sunt cele care au foarte multe emoții înainte de nuntă: rochia, pantofii, părul, verighetele, florile, vremea, șervețelele de pe masă, pietrele de pe drum, praful de pe mașină etc. Nu m-am gândit niciodată, dar niciodată, la câte emoții are un mire în așteptarea acestui moment... Cumva, am primit cu bucurie această revelație a unui mire nerăbdător de a se întâlni cu mireasa sa în actul căsătoriei. Cumva, privind din această perspectivă, mă gândeam la nerăbdarea cu care Hristos își așteaptă mireasa să păsească, după 2000 de ani, spre altarul care să-i unească pentru veșnicie...

Dragii mei, vă doresc din toată inima să aveți putere și rugăciuni fierbinți în încercări și să aveți cuvinte de laudă în perioadele de mângâiere pe care le va lăsa Domnul în viețile voastre. Mă rog să aveți îndelungă răbdare unul cu celălalt și înțelepciunea de a vă îndemna unul pe celălalt la o cunoaștere profundă a lui Dumnezeu! Să vă puneți această zi ca stâlp de aducere aminte pentru tot restul vieții voastre și să înnoți necurmat legământul pe care l-ați făcut astăzi! Fiți binecuvântați!

Alina Tuduri

Vă iubim!

Dragii noștri, avem o mare bucurie în suflet pentru voi doi și o mare tristețe pentru ca nu vă putem fi și noi alături. Vă îmbrățișăm, vă iubim, însă Rebeca simte cel mai mult lipsa mătușicii. Dumnezeu să vă binecuvânteze în alegerea făcută și vă dorim să vă purtați dragostea unul altuia până la capăt, pentru că sunteți doi tineri frumoși și suntem convinși că Dumnezeu are un plan special pentru voi. De asemenea, vă încurajăm cu I Corinteni 14:4-8.

Pupici și Casă de piatră!!!

Oana, Răzvan și Rebeca Bălan

În sfârșit ziua mult așteptată

Vă dorim din toată inima să fiți conectați la realitatea cerului și dătătorul de înțelepciune să vă umple pe deplin cu chibzuință, răbdare, îngăduință, dragoste, atât pentru voi, unul pentru altul, cât și pentru cei din jur, și peste toate să vă unească dragostea pentru Hristos! Înroșiți linia rugăciunii cerului pentru a primi tot ce v-am dorit mai sus și conectați-vă la realitatea și la dependența față de Domnul pentru a primi tot ceea ce v-a pregătit El pentru familia voastră. Multe binecuvântări și drum bun în noua voastră viață! Mergeți împreună cu Hristos!

Iulian, Anca și Amalia Gacea

Și voi părinților...

„Ascultați-mă, voi, pe care v-am luat în spate de la obârșia voastră, pe care v-am purtat pe umăr de la nașterea

voastră, până la bătrânețea voastră voi fi Același, până la căruntețele voastre vă voi sprijini. V-am purtat și tot vreau să vă mai port, să vă sprijinesc și să vă mântuiesc.” Isaia 46:3-4

Florin Daniel este cel de-al șaselea copil al familiei Șerban Florin și Maria. Este un suflet sensibil și gata să își ajute familia. A primit o educație creștină frecventând Biserica creștină nr. 1, iar la vârsta de 17 ani a făcut legământ cu Domnul prin apa botezului.

La 18 ani a plecat voluntar în armată. Înainte de susținerea jurământului a

Pășind spre noi țărături...

Deși e o prezență caldă și mereu plină de veselie, întotdeauna cu o glumă pe buze, am cunoscut-o pe Endora având ochii în lacrimi, plângând după iubirea ei, Florin. Timidă, mi-a împărtășit povestea ei de dragoste, ceea ce ne-a ajutat să pășim pe poarta prieteniei noastre. Endora a reușit mereu să mă facă să zâmbesc, chiar și în cele mai rele momente și a fost un exemplu de dărnicie, fiind o prietenă deosebită. Dumnezeu a știut exact de ce avea nevoie Endora ca partener de viață. Fiind o fire realistă, jucăușă, poznașă, i l-a dat pe Florin, care este o fire mai visătoare, mai cu capul în nori. Cei doi au știut mereu să-mi ofere cuvinte de încurajare și de apreciere, dovedind prietenia lor.

trimis o scrisoare mamei în care îi spunea: „Te rog să vii la mine la jurământ, pentru că toate mamele vin la copiii lor.” Impresionându-ne rugămintea lui, am plecat a doua zi la Craiova împreună cu surorile lui.

Acum, când Dumnezeu a îngăduit să se celebreze căsătoria lui (și noi tot într-o frumoasă zi de 30 ne-am căsătorit) cu frumoasa lui mireasă, Endora, ce putem să le mai spunem decât că „Domnul să-i binecuvânteze cu binecuvântările de sus și cu cele de jos. Dorim să îi încredințăm în mâinile Domnului și să locuiască în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor lor”.

Cu dragoste,
**mama și
tata!**

Acum, iată-ne în sfârșit în ziua nunții voastre, zi mult așteptată. Dragii mei, ce vă pot dori eu este să aveți răbdare unul cu celălalt pe noul drum pe care porniți și să căutați ca mereu Domnul să fie între voi doi ca Cel care să vă înnoiască dragostea zi de zi. Să continuați să fiți unul aripă celuilalt, ca împreună să puteți zbura tot mai sus. Nu uitați că funia împletită în trei se rupe mult mai greu.

A voastră prietenă,

Ammy

Un prieten adevărat!

Pe Florin l-am cunoscut mai bine în gimnaziu. Îl cunoșteam din vedere de la biserica unde mergeam pe atunci, însă nu am crezut că vom ajunge să fim prieteni atât de apropiați, el fiind o persoană extravertită, iar eu, din contră, la polul opus. Dumnezeu a lucrat în așa fel încât am ajuns să avem o prietenie foarte strânsă. Nu cred că voi uita vreodată vacanța de vară, când aproape zi de zi mergeam la el acasă să ne petrecem timpul împreună, cum știam noi mai bine: jucând fotbal, tenis de masă, baschet, plimbări cu bicicletele.

Un alt „prieten” comun pe care-l aveam și care ne punea tot timpul într-o competiție acerbă era, bineînțeles, calculatorul! Mare era tristețea amândurora când venea seara și eram nevoit să plec acasă, dar pe atât de bucuroși eram când în ziua următoare ne întâlneam din nou pentru noi aventuri. Îl ajutam cu o mare bucurie să-și termine treburile gospodărești mai repede, numai să avem mai mult timp liber

în care să ne distrăm.

În toamna aceluiași an, urma să împlinesc vârsta de 14 ani, o vârstă pe care orice adolescent o așteaptă cu nerăbdare. Mare mi-a fost bucuria când Florin mi-a dăruit acel lucru pe care mi-l doream cel mai mult în acea perioadă și anume o bicicletă! Am fost de-a dreptul înmărmurit, pentru că era cel mai frumos cadou primit de la un prieten până atunci.

În săptămânile și lunile care au urmat, din cauza programului de la școală, am început să ne vedem tot mai rar. Au trecut și ani până să-mi dau seama că ajunseseam să nu mai știu mare lucru unul de celălalt. Toate astea până am ajuns să fac parte din grupul Emmanuel, condus de Iulian. Acolo l-am reîntâlnit pe Florin și am aflat că este împreună cu Endora, ba mai mult, că urmau să se căsătorească. Am rămas plăcut surprins să aflu lucrul acesta, deoarece și pe Endora o cunosc din copilărie. Pot doar să spun că mă bucur enorm pentru ei doi. Dumnezeu nu putea să-i potrivească mai bine.

Dragilor, să știți că planul Lui măreț cu viețile voastre de-abia începe. Tot ce pot să fac e să vă îndemn să nu trăiți nici măcar o zi fără a vorbi cu El despre voi, despre bucuriile voastre sau despre încercările voastre. Atât timp cât veți fi într-o continuă părtășie cu El, toate valorile vieții acesteia nu vor avea cum să vă sperie.

Dragoș Andriciu

Echipe de redacție

Redactori:

Mihai Ghiurțu,
Dana Lungu,
Oana Bilan,
Irina Beschieriu,
Ioana Boancă,
Cristi Lucaci,

Silvia Cojocariu,
Mariana Pricope,
Patricia Crișan,
Emil Juverdeanu,
Costel Cozorici,
Ada Dumitriu,
Ștefan Mihai

Tehnoredactare:

Daniel Bosîncianu,
Silviu Bulgariu,
Bogdan Bosîncianu

Secretar de redacție:

Dana Bulgariu

Echipe de serviciu:

Mihai Ghiurțu – responsabil de număr
Daniel Bosîncianu – tehnoredactor
Emil Juverdeanu – corector
Oana Bilan - revizor

Email:

grauntedemustar@yahoo.com

